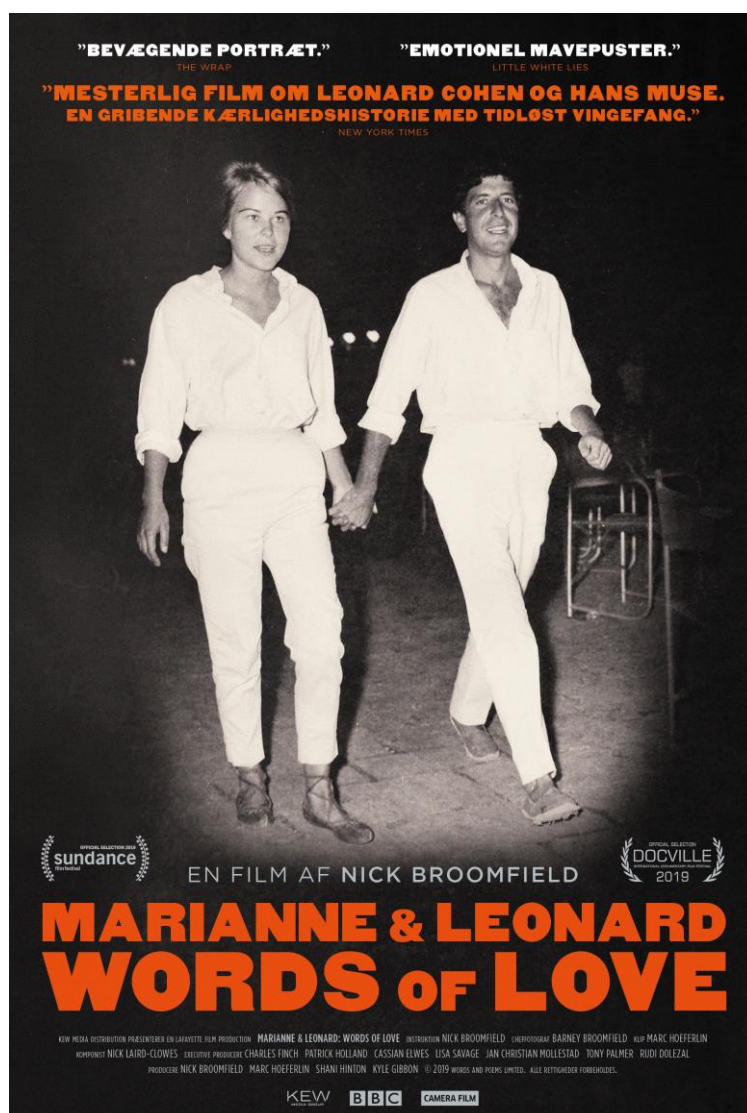

CAMERA FILM præsenterer

MARIANNE & LEONARD: WORDS OF LOVE

Af Nick Broomfield

Danmarkspremiere den 14. november

Synopsis

Den smukke, græske klippeø Hydra blev i 1960'erne tilflugtssted for en gruppe søgende sjæle, der kom til øen for at få fred for verdens tumult og restriktioner. Her prædikede den lille kunstnerskare fri kærlighed, og øen flød med bevidsthedsudvidende stoffer. Blandt øboerne var norske Marianne Ihlen, der efter et forlist ægteskab kom til Hydra med sin lille søn, Axel, samt den unge canadiske aspirerende forfatter, Leonard Cohen. Mødet mellem Marianne og Leonard blev begyndelsen på en årelang kærlighedshistorie, som gav genlyd ikke bare i deres respektive livsbaner, men som også blev udødeliggjort i sange som 'So Long, Marianne' og 'Birds on a Wire'. Portrætdokumentaristen Nick Broomfield, der selv kendte Ihlen, fortæller med 'Marianne & Leonard: Words of Love' om et smukt, men vanskeligt forhold mellem to elskende, mellem kunstner og muse, og om en eksperimenternes tid, hvor der kun nødigt blev sat begrænsninger.

Kærlighedens ord

Dearest Marianne,

I'm just a little behind you, close enough to take your hand. This old body has given up, just as yours has too, and the eviction notice is on its way any day now.

I've never forgotten your love and your beauty. But you know that. I don't have to say any more. Safe travels old friend. See you down the road. Love and gratitude.

— Leonard

Da leukæmisyge Marianne Ihlen i 2016 lå for døden på hospitalet i Oslo, modtog hun en besked fra sin gamle kæreste, musiklegenden Leonard Cohen. Et brev der på få linjer bekræftede det ubrydelige bånd, der var mellem de to tidligere elskende, og hvori Cohen, der døde bare tre måneder senere, lod Marianne vide, at også hans gamle krop var ved at give op, og at han ville følge efter hende inden længe.

Disse kærlighedsord, der også danner undertitlen på Nick Broomfields dokumentar 'Marianne & Leonard: Words of Love' blev ifølge Ihlens ven, Jan Christian Mollestad, en kærkommen afslutning på et både romantisk og tumultarisk forhold, der fulgte dem livet igennem. Mere end en distanceret, observerende skildring af et offentligt kendt kærlighedsforhold og kunstner-muse-relation bliver 'Marianne & Leonard: Words of Love' i hænderne på Broomfield, der selv havde et forhold til Ihlen, til et personligt vidnesbyrd om to mennesker, deres relation og ikke mindst den tid, de fandt sammen i.

Historien om Marianne og Leonard begynder på den græske ø Hydra i begyndelsen af 1960'erne. Hydra, der med sine klippefremspring, smukke farver og uendelige solskinstimer tilbød sig som et eskapistisk refugium, var på det tidspunkt kendt som et sted, der tiltrak søgende bohemer, der drog dertil for at finde et alternativ til den verden, der buldrede af sted alle andre steder.

I denne lille kunstnerkoloni boede den unge Marianne Ihlen sammen med sin søn. Marianne var ved at komme sig over et forlist ægteskab da den unge, canadiske forfatterspire Leonard Cohen ankom til

Hydra i 1960. Han havde forladt det tågede og regnvåde London for at slå sig ned i Hydras varme, bjergtagende skønhed. Han og Marianne forelskede sig hurtigt og indledte et forhold, hvor hun sørgede for at han kunne få plads til at færdiggøre sin anden (og sidste) roman, 'Dejlige tabere' (1966), der blev et eklatant flop ved udgivelsen.

Broomfields film er fuld af aldrig før sete arkivoptagelser, der viser Cohen i bar overkrop i den hede sol i en stille amfetaminrus, billeder fra sejlture på det azurblå hav og skildringer af menneskene, der deler livet på Hydra. Cohen var, ud over at være betaget af Marianne, også meget glad for hendes søn Axel, som han indtog en faderrolle for. Livet på Hydra lignede et paradys med sol, varme og kærlighed. Men det havde en slagside, hvor stofferne flød, der blev dyrket sex på kryds og tværs, og hvor det var børnene, der blev de mest forsømte ofre.

På dette tidspunkt havde Cohen endnu ingen ambitioner om at blive musiker. Singer-songwriter Judy Collins erindrer i tilbageblik, at Cohen havde endog meget ringe tiltro til sin sangstemme. Ikke desto mindre blev det Collins, der fik ham overtalt til at optræde for et publikum, da Cohen var på en af sine rejser hjem til Nordamerika for at holde karrieren i gang. Han var først så ubekvem på scenen, at han forlod den og insisterede på kun at komme tilbage, hvis Collins ville optræde med ham. Og det blev begyndelsen på den karriere, der skulle gøre Cohen til en af de mest kendte og elskede musikere i flere årtier.

Overgangen fra mislykket forfatter til feteret singer-songwriter kom som et brag for Cohen. Marianne var stadig på Hydra, men havde sendt Axel på kostskole i England for at kunne være sammen med Leonard, når lejligheden bød sig. Men hippietidens credo om fri kærlighed og løsrivelse fra det monogame forholds besnærende bånd kombineret med Cohens umættelige trang til kortvarige, romantiske eskapader gjorde deres forhold besværligt.

Cohen beretter for et koncertpublikum, der labber hans ord i sig, hvordan han og Marianne i løbet af deres årelange forhold så hinanden mindre og mindre, som årene gik, for til sidst slet ikke at være sammen. Det bliver fortalt med ømhed og lune, men også som en smertefuld sandhed. Cohen levede på mange måder et hedonistisk rockstjerneliv, der stod i kontrast til hans afdæmpede gentlemanimage. Kvinderne elskede ham, og han elskede dem tilbage, og tidligere musikerkolleger kan fortælle om utallige forhold over hele verden.

Det giver forholdet til Marianne en tiltagende uligevægt, som med tiden bliver så markant, at forholdet må ende. Som da Cohens kæreste Suzanne og deres lille søn ankommer til Hydra for at overtage Cohens hus fra Marianne.

I takt med at Cohen og Ihlen's liv bliver mere adskilte, spaltes Broomfields film også op i to spor. Et om Cohen, hans vanvittige succes, tiltagende depressioner og den spirituelle søgen, der sendte ham i munkekloster i seks år, og et om Ihlen og hendes tilsyneladende evige skæbne som muse, sønnens alvorlige problemer og hendes tilbagevenden til Norge. Alt sammen forklaret dels i tilbageblik fra mennesker tæt på parret, og dels gennem arkivoptagelsernes gavmilde erindringsbilleder. Nick Laird-Clowes' soundtrack og naturligvis Cohens egne toner danner lydligt bagtæppe for begivenhedernes gang.

Broomfield har tidligere instrueret dokumentarfilmene 'Kurt & Courtney' (1998) og 'Whitney: Can I Be Me' (2017).

Credits

Leonard Cohen (arkivoptagelser)
Marianne Ihlen (arkivoptagelser)
Judy Collins
Ron Cornelius
Helle Goldman
Aviva Layton
Irving Layton (arkivoptagelser)
John Lissauer
Jan Christian Mollestad

Klip
Kamera
Originalmusik
Producere
Instruktion

Længde
Land/år
Originaltitel

Marc Hoferlin
Barney Broomfield
Nick Laird-Clowes
Kyle Gibbon, Shani Hinton og Marc Hoferlin
Nick Broomfield

102 minutter
USA/2019
'Marianne & Leonard: Words of Love'

www.camerafilm.dk